

ת"פ 27681/09/13 - מדינת ישראל נגד מחמד אבו לאפי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27681-09-13 מדינת ישראל נ' אבו לאפי

בפני
בעניין: כב' השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמד אבו לאפי

הנאשם

גזר דין

על פי עובדותיו של כתב האישום, ביום 6.9.13, השתתף הנאשם בהתקהלות אסורה עם אחרים ברחבת כיפת הסלע בירושלים, ואשר במהלכה יידו משתתפים אחרים, אבנים לעבר שוטרים ששהו במקום לצורך שמירת הסדר הציבורי.

בשל מעשיו אלו, ובכפוף להודאתו במסגרתו של הסדר טיעון, הורשע הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובהתפרעות, על פי סעיפים 274 (1), (2) ו-(3) ו-152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

התביעה סבורה כי מדובר בתופעה חמורה, תדירה וחוזרת המתרחשת פעמים רבות בתחומי העיר ירושלים. שמירה על הסדר הציבורי בכלל, ובבירתה של מדינת ישראל בפרט, הוא ערך חשוב מוגן ואף מתבקש, ועל כן יש להלום עבירות בתחום זה במתחם ענישה הולם ומרתיע.

בשל כל אלו, סבורה התביעה כי המתחם הראוי עבור כל "חבילת" העבירות הינו **5-15 חודשי מאסר** והעונש המתאים בשל גילו של הנאשם ועברו נטול ההרשעות, צריך שיעמוד על חלקו התחתון של המתחם.

מאידך, סבור ב"כ הנאשם כי השתתפותו של הנאשם בהתקהלות הינה פסיבית ולא מתוכננת מראש. מדובר היה, כך לדבריו, במעידה חד פעמית של נאשם צעיר עליה הוא התחרט זמן קצר לאחר ביצועה.

לטעמו, יש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם (כחודש ימים) ואין להוסיף על כך עונש נוסף.

כל צד ומתחמו שלו, כל צד והפסיקה המתאימה שהציג בפניי על מנת לתמוך בעמדתו.

עמוד 1

בדברו האחרון של הנאשם, הוא הביע חרטה וביקש את רחמי בית המשפט.

דין והכרעה

תמים דעים אני עם גישתו של ב"כ המאשימה לפיה התפרעות בכלל, והתפרעות בירושלים הבירה בפרט, היא עבירה נפוצה שיש למנוע את התרחשותה ככל שניתן.

הערך המוגן הוא ברור ומובהק. במקום ציבורי לא תהא התפרעות. נסיבות ביצוע העבירות בה נטל הנאשם חלק, אף הן מחמירות. הנאשם לא הסתפק בעמידה במקום, אלא אף ידה אבן לעבר השוטרים, כפי שפורט לעיל.

השוטרים הינם שליחים העושים את מלאכתם הקשה באופן נאמן ורציני, ואין לתת יד לכל ניסיון פגיעה בהם, מלוי או פיזי, גם בנסיבות בהם נראה כי פעולתם אינה מוצדקת או אינה ראוייה.

בשל כל אלו, נדמה כי מתחם הענישה ההולם על כל "חבילת" העבירות צריך שיעמוד על **מאסר שירוצה בעבודות שירות (יחד עם מאסר מותנה מרתיע) ועד מספר חודשי מאסר בפועל ממש.**

נדמה לי, כי על אף שאין מדובר בעבירה כלכלית, הרי שענישה כלכלית יש בה כדי ליצור ממד נוסף של הרתעה וכן להביע את שאט הנפש מתופעות אלו הקורות חדשות לבקרים בירושלים. בשל כך, אני סבור כי יש להוסיף למתחם הענישה ההולם נדבך נוסף בצורתו של קנס, וכך אעשה.

עד כאן - ה"מעשה", ומכאן ואילך - ה"עושה".

הנאשם, יליד שנת 1993, בן 22 שנה, עברו נקי ונטול הרשעות.

תסקיר שירות המבחן מציין כי מדובר בצעיר בעל רמת אינטלגנציה תקינה שמערכת ערכיו נורמטיבית בבסיסה.

הוא נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ואף מביע חרטה בדבר היסחפותו והיגררותו אחר ההמון. לדברי קצינת המבחן, ההליך הפלילי ומעצרו לתקופה של חודש ימים היה בהם כדי ליצור אפקט

הרתעתי מביצוע מעשים דומים בעתיד.

בשל עברו הנקי, ויתר הנתונים שפורטו, ממליץ שירות המבחן על ענישה ללא רכיב של מאסר העלול לדרדרו ולחשפו לאווירה עבריינית.

רקעו ונסיבותיו מביאים למסקנה כי עונשו צריך שיעמוד ברף התחתון של מתחם הענישה הראוי בשל נסיבות מעצרו מחד, ועברו הפלילי נטול ההרשעות מאידך, כאמור.

בנסיבות אלו, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **חמישה (5) חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות (ללא קיזוז ימי מעצרו בתיק דנן) על פי חוות דעתו של הממונה כפי שהוגשה לעיוני, אך ריצויין לא יחל לפני 1.8.14.**
2. **שישה (6) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על עבירה של תקיפת שוטרים תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
3. **שלושה (3) חודשי מאסר אשר לא יירוצו, אלא אם יעבור הנאשם על עבירה של התפרעות או התקהלות בלתי חוקית תוך שלוש שנים מיום מתן גזר הדין.**
4. **קנס בסך 2,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.14.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח סיוון תשע"ד, 16 יוני 2014, בנוכחות הנאשם ובאי כוח הצדדים..